

Arrest

nr. 74 497 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard *“met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op 28 april 2011 en ter kennis gebracht op 17 mei 2011.”*

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 14 maart 2011 diende verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 april 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing wordt betekend op 17 mei 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in haar aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 21.02.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door ArL9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 14.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3 van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt*

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 05.01.2011) en ter kennis gebracht op 05.01.2011, en dient zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten. (...)”.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Voor zover verzoekster in fine een middel ontwikkelt tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en in de aanhef van haar verzoekschrift het bevel om het grondgebied te verlaten viseert, “*genomen op 28 april 2011 en ter kennis gebracht op 17 mei 2011*”, dient de Raad op te merken dat dit niet dienstig is, aangezien een dergelijk bevel om het grondgebied te verlaten niet getroffen werd. Dit erkent de verzoekende partij ook in haar schrijven van 16 juni 2011, gericht aan de Raad. In de bestreden beslissing wordt verzoekster immers enkel aangemaand om een eerder getroffen bevel om het grondgebied te verlaten, dat betekend werd op 5 januari 2011 uit te voeren. Voor zover verzoekster dit bevel om het grondgebied te verlaten zou viseren dient het beroep *ratione temporis* onontvankelijk verklaard te worden, gelet op het gestelde in artikel 39/57, §1, van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op, “*Schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikels 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker verwijt verweerder ook van machtsmisbruik.*”

Verzoekster betoogt als volgt:

“Uit deze wetsartikelen blijkt dat de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Met begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in feite en in rechte evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verwerende partij verwijt aan verzoekster dat het “medisch getuigschrift [...] niet opgesteld [is] conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007: bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 14.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt,”

Verzoekster stelt dat het door haar ingediend medisch attest volledig gelijk is aan het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden. Enkel de hoofding van het attest

verschilt. De hoofding van het door verzoekster ingediende medische getuigschrift bevat de volgende vermelding:

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding: FEDERALE

OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

De vreemdelingenwet bepaalt, in artikel 9ter §3 dat een aanvraag onontvankelijk verklaart mag worden door de gemachtigde van de minister enkel "indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd hij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1. vierde lid." Deze laatste bepaalt dat "een standaard medisch getuigschrift [wordt overgemaakt] zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling".

In casu heeft verzoekster alle voorwaarden nauwkeurig nageleefd. Zo heeft ze een aanvraag om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd naar de "Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties". De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken,

Daarenboven bevat het medisch getuigschrift alle nodige informatie en is deze inhoudelijk volledig gelijk aan het standaard medisch attest, met uitzondering van de hoofding zoals hierboven beschreven. Het getuigschrift is bovendien nauwkeurig ingevuld en vermeldt duidelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden dus volledig aan de ratio legis van art. 9ter van de Vreemdelingen wet².

Door te stellen dat het medisch getuigschrift niet opgesteld is conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 lot wijziging van het KB van 17.05.2007 enkel en alleen omwille van een verschillende hoofding, schendt verwerende partij de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verwerende partij heeft inderdaad nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest. Deze werkwijze strookt duidelijk niet met een zorgvuldig bestuur .

Rekening houdend met al het voorgaande kan niet anders dan worden geconcludeerd dat de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek tot verblijfsmachtiging onvoldoende is en dus niet-afdoende. Het is bovendien duidelijk dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van de beslissing. Om deze redenen wenst verzoekster dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing.

Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

" (...) Betreffende de voorgehouden schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en art. 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.). De formele motiveringsplicht, verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948,

18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.(...)

Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan verzoekster haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter onontvankelijk wordt verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd. Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd. Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels. Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoeksters enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is. Ook de overige beschouwingen van verzoekster kunnen niet worden aangenomen. De verwerende partij benadrukt dat de medische getuigschriften die verzoekster bij haar aanvraag heeft gevoegd inderdaad niet het medisch getuigschrift betreft dat zij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het KB van 24 januari 2011. Een vergelijking met het standaard medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het KB dd 17.05.2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij KB van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift. Deze vaststelling volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Het door verzoekster voorgelegde medische getuigschrift is immers gericht aan de raadgevend geneesheer en niet aan de 'Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken'.

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden. De hoofding van dit getuigschrift luidt als volgt:

"MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties
bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken "
en in het Frans:

« SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR Direction générale de l'Office des Etrangers
CERTIFICAT MEDICAL

destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers »

Uit het administratieve dossier blijkt dat het medisch getuigschrift bijgevoegd door verzoekster, niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het voormelde KB. De bijgevoegde getuigschriften waren bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De bestreden beslissing werd bij toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 onontvankelijk bevonden aangezien verzoekster niet voldoet aan de gestelde voorwaarden zoals reeds supra uiteengezet. Artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling ".

Conform het gewijzigde art. 9ter van de Vreemdelingenwet dient verzoekster een standaard medisch getuigschrift over te maken zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart de aanvraag onontvankelijk indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voormelde voorwaarden van ziekte, graad van ernst en noodzakelijke behandeling.

De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijk vermeldingen is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste die door de gemachtigde (en niet door een geneesheer) moet

worden gecheckt. Hierin ligt een der hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts.

Door de gemachtigde werd dan ook terecht geoordeeld dat het standaard medische getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Het attest is immers niet gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals voorgeschreven in het standaard model, doch enkel aan de geneesheer.

De vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011 niet wordt toegevoegd aan de aanvraag, volstaan om de bestreden beslissing te ondersteunen.

In tegenstelling tot het oude artikel 9ter eist het nieuwe artikel het aanvoeren van een medisch getuigschrift waarvan niet enkel de medische inhoud (vermelding van ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling) maar ook de vorm voorgeschreven wordt. (Art 9ter§1).

Gezien de concrete inhoud van het nieuw art. 9ter § 1, noopt de gezamenlijke lezing van art. 9ter § 1 van de Wet voormeld en nieuw art. 7 §1 van het K.B, voormeld, tot de vaststelling dat de aanvraag 9 ter dient vergezeld te zijn van ;

"een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad." Indien deze stukken niet of slechts gedeeltelijk voorliggen, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Art 9ter §3, 3° voorziet niet enkel in de onontvankelijkheid van de aanvraag indien het aangevoerde medisch getuigschrift een medisch inhoudelijk gebrek toont, maar evenzo indien "het standaard medisch getuigschrift" niet wordt voorgelegd. Het is overigens dit getuigschrift dat de voorgeschreven medische informatie moet bieden (Art 9ter § 1 vierde lid: "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte... etc)

De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie. Hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk gezien het gebrek aan conformiteit, net zoals een medisch-informatief gebrek, evenzeer de onontvankelijkheid van de aanvraag tot gevolg heeft.

De wetgever heeft tevens geen gradatie ingevoerd m.b.t. de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat hoewel de gemachtigde voortaan de exclusieve bevoegdheid heeft omtrent de ontvankelijkheid (aanhel art 9ter §3) van de aanvraag, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Hij dient zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van een correcte voorstelling van de feiten waardoor verwerende partij geen onzorgvuldig gedrag verweten kan worden en evenmin een schending van de motiveringsplicht.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St, nr. 101.624 van 7 december 2001).

Verzoekers hun beschouwingen kunnen aldus geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. Ook de loutere bewering dat in andere dossiers bijkomende informatie zou zijn opgevraagd waarbij het model werd toegevoegd kan niet leiden tot de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Verzoekers tonen immers op geen enkele wijze aan dat zij zich in dezelfde situatie bevinden als de beweerdte andere personen. Een schending van het gelijkheidsbeginsel kan aldus niet worden weerhouden.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers hun concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekers de schending aanvoeren.

Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden.

Evenmin is er sprake van machtsmisbruik. Desbetreffend laat de verwerende partij gelden dat machtsafwending het zekere bewijs vereist dat de overheid haar macht slechts heeft aangewend met het oog op de realisatie van een ongeoorloofd doel (R.v.St. nr. 83.177, 27.10.1999, A.P.M. 1999, 176).

In casu is er echter geen sprake van het beogen van een ongeoorloofde doelstelling als reden, laat staan als enige reden, voor de bestreden beslissing.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoeksters enig middel niet kan worden aangenomen.”

3.3. Van machtsafwending kan slechts sprake zijn indien een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar bij wet is gegeven tot het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt tot het nastreven van een ander doel, en dit ongeoorloofde oogmerk het enig doel van de betrokken handeling is (RvS 11 januari 2006, nr. 153.469). Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aanbrengen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd, quod non in casu.

3.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel waarin de schending opgeworpen wordt van de materiële motiveringsplicht, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.5. De bestreden beslissing werd getroffen in toepassing van artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...).”

3.6. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

3.7. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster verweten wordt een medisch getuigschrift te hebben voorgelegd dat niet opgesteld werd conform het model van het standaard medisch getuigschrift zoals vastgelegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

3.8. Verzoekster voert onder meer aan dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht schendt doordat geen rekening gehouden werd met het overgemaakte medisch getuigschrift van 21 februari 2011 dat per aangetekend schrijven verzonden werd naar de *“Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties”*. Volgens verzoekster bevat het voormelde attest *“alle nodige informatie en is deze inhoudelijk volledig gelijk aan het standaard medisch attest, met uitzondering van de hoofding(...)”. Het getuigschrift is bovendien nauwkeurig ingevuld en vermeldt duidelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden dus volledig aan de ratio legis van art. 9ter van de Vreemdelingenwet.”*

3.9. Verwerende partij betwist de stelling van verzoekster niet dat het overgemaakt medisch getuigschrift *“alle nodige informatie (bevat) en (...) inhoudelijk volledig gelijk (is) aan het standaard medisch attest”* maar betoogt in se dat de vaststelling dat het door verzoekster overgemaakte medisch niet het medisch attest is *“zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld”* volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

3.10. Uit een vergelijking van het in het punt 3.6. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en het in punt 3.8. bedoelde medisch getuigschrift dat door verzoekster bij haar aanvraag om verblijfsmachtiging werd gevoegd en dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. Het in punt 3.8. bedoelde medisch getuigschrift bevat namelijk alle rubrieken en subvragen die voorzien zijn op het model standaard medisch getuigschrift.

3.11. De hoofding van het door verzoekster ingediende medisch getuigschrift van 21 februari 2011 bevat de volgende vermeldingen:

*“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN
Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken
MEDISCH GETUIGSCHRIFT
bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)”*

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift, zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011, bevat de volgende vermeldingen:

*“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN
Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken
MEDISCH GETUIGSCHRIFT
Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.”*

3.12. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het door verzoekster overgemaakte medisch attest van 21 februari 2011 tussen de woorden *“bestemd voor”* en de woorden *“van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”*, de woorden *“de adviserende arts”* werden gevoegd, te besluiten dat het aangebrachte medische attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en er louter om die redenen geen acht op te willen slaan.

3.13. Voor zover verwerende partij valt over het feit dat het medisch getuigschrift gericht is aan de *“adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties”* in plaats van aan de *“Dienst Humanitaire Regularisaties”* blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd *“Aan de Dienst Vreemdelingenzaken - Dienst Humanitaire Regularisaties- artikel 9ter”*, zodat aangenomen dient te worden dat de aanvraag terecht kwam bij de *“de gemachtigde van de Minister”*. Uit het administratief dossier blijkt alleszins niet dat *“de gemachtigde van de Minister”* door het gebruik van het in punt 3.8. bedoelde medisch getuigschrift belet werd de ontvankelijkheidsvoorwaarden te onderzoeken.

3.14. Waar verwerende partij opmerkt dat zij met betrekking tot het overgemaakte medisch getuigschrift enkel kan vaststellen of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift en dat de wet haar dienaangaande niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden, dient de Raad op te merken dat de in punt 3.12 aangeduide verschillen enkel de hoofding van het medisch getuigschrift betreffen en niet de rubrieken van het medisch getuigschrift waar kan aanvaard worden dat er sprake moet zijn van een absolute conformiteit met het standaard medisch getuigschrift zoals voorzien in het voormelde koninklijke besluit van 24 januari 2011 aangezien dit de informatieve pertinentie betreft. Blijkens de memorie van toelichting bij artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet was het immers de bedoeling van de wetgever om *“meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift”*, reden waarom *“de procedure duidelijker gekaderd (wordt). Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit (...). Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.”* (Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen – Wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147*).

3.15. De zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht werden geschonden. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing

4. Korte debatten

Het beroep is onontvankelijk voor zover het ingediend wordt tegen *“het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op 28 april 2011 en ter kennis gebracht op 17 mei 2011.”*

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de mate dat deze gericht zijn tegen *“het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op 28 april 2011 en ter kennis gebracht op 17 mei 2011.”*

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA